

Astăzi, Joi, 29 Ianuarie, 2026

Aducerea moaștelor Sf. Sfințit Mc. Ignatie Teoforul; Sf. Mc. Filotei

1 Petru 4

¹² Iubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi ca să vă încerce¹, ca și cum vi s'ar întâmpla ceva străin,

¹³ ci de vreme ce sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, pentru ca și la descoperirea slavei Sale cu veselie să vă bucurați².

¹⁴ De sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci Duhul slavei și al lui Dumnezeu³ Se odihnește peste voi; blasfemiat de ei, de voi e preamărit.

¹⁵ Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau ca iscoditor⁴;

¹⁶ dar dacă suferă pentru că e creștin, să nu se rușineze, ci ntru

¹ = Calomniile din partea păgânilor; vezi 3, 16.

² Rezonanța finalului „Fericiiilor” din Predica de pe Munte, Mt 5, 12.

³ Variantă manuscrisă: „Duhul slavei și al puterii și al lui Dumnezeu”; crescendo atributiv, care însă se referă la Unul și Același Duh.

⁴ = Indiscret; cel ce-și aruncă ochiul în viața sau treburile altora; delator.

numele acesta să-L preamărească pe Dumnezeu.

¹⁷ Căci vremea este ca judecata să înceapă de la casa lui Dumnezeu; și dacă începe de la noi, care va fi sfârșitul celor ce nu se supun Evangheliei lui Dumnezeu?

¹⁸ Și dacă dreptul abia se mântuiește, necredinciosul și păcătosul unde se vor arăta?

¹⁹ Așa încât cei ce suferă după voia lui Dumnezeu, Lui, credinciosului Dumnezeu să-și încredințeze sufletele întru săvârșirea binelui.

1 Petru 5

¹ Pe cei dintre voi care sunt preoți⁵ îi îndemn eu, cel împreună-preot și martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei ce va să se descopere:

² Păstoriți turma lui Dumnezeu ce vi s'a dat în seamă, veghind asupra ei nu de nevoie, ci de bunăvoie, după Dumnezeu, nu pentru câștig rușinos, ci din tragere de inimă,

⁵ Pentru preoți-prezbiteri vezi nota de la FA 11, 30.

³ nu ca și cum ați fi stăpânii celor ce v'au căzut la sorți⁶, ci voi făcându-vă pilde ale turmei.

⁴ Iar când Se va arăta Mai-Marele păstorilor, veți primi cununa cea neveștejită a mării.

⁵ De asemenea, voi, cei mai tineri, supuneți-vă celor bătrâni. Îmbrăcați-vă toți întru smerenie unii față de alții, pentru că **Dumnezeu le stămpotrivă celor mândri, dar celor smeriți le dă har.**

Marcu 12

³⁸ Și le spunea în învățătura Sa: „Feriți-vă de cărturari, căroră le place să se plimbe în haine lungi și să fie salutați în piețe

³⁹ și să stea pe scaunele din față în sinagogi și pe locurile cele dintâi la ospete,

⁴⁰ ei, care mănâncă de istov casele văduvelor și cu fățarnicie se roagă'ndelung; aceștia mai mare osândă-și vor lua”.

⁴¹ Și șezând în fața cutiei milelor⁷,

⁶ Sau: ai celor ce v'au căzut la împărțirea unei moșteniri (un bun obținut prin noroc sau întâmplare, asupra căruia posesorul nu se simte răspunzător și pe care-l consideră la discreția sa — exemplul Fiului risipitor, Lc 15, 11-32).

⁷ Vistieria în care se depuneau danii atât pentru nevoile templului, cât și pentru opere de caritate.

Iisus privea cum mulțimea aruncă bani în cutie. Și mulți bogați aruncau mult.

⁴² Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi bănuți, adică un coudrant.

⁴³ Și chemându-i la Sine pe ucenicii Săi, le-a zis: „Adevăr vă grăiesc că această văduvă săracă a aruncat în cutia milelor mai mult decât au aruncat toți ceilalți.

⁴⁴ Pentru că toți au aruncat din prisosul lor, pe când ea, din sărăcia ei, a pus tot ce avea, totul de la gura ei”.⁸

Tâlcuire

Văduva a aruncat în vistieria Templului doi bănuți, iar Domnul a zis că ea a pus mai mult decât toți, chiar dacă ceilalți aruncă bani cu nemiluita.

Deci, ce a dat preț bănuților ei? Starea sufletească cu care și-a adus ea prinosul. Vezi ce deosebire e între fapta bună lipsită de suflet, făcută pentru că „așa e obiceiul” și fapta bună în care omul pune

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

suflet și inimă? Nu felul în care se arată pe dinafară îi dă unei fapte preț, ci starea sufletească a făptuitorului. Așa se întâmplă că o faptă minunată în toate privințele poate să nu aibă nici un preț înaintea lui Dumnezeu, iar alta, neînsemnată la arătare, să afle la El înaltă prețuire. Ce reiese de aici, poate vedea oricine. Totuși, să nu cugete nimeni că poate lepăda cele din afară, mărginindu-se doar la cele lăuntrice. Acea văduvă n-ar fi fost lăudată dacă și-ar fi zis: „Aș vrea și eu să dau, dar ce să fac? N-am decât doi bănuți. Dacă îi dau, rămân fără o lețcaie”. Însă ea, precum a dorit, așa a și făcut, încredințându-și viața în mâinile lui Dumnezeu. Și dacă n-ar fi dat nimic, nimeni nu ar fi osândit-o: nici oamenii, nici Dumnezeu; însă atunci nu ar fi dat dovadă de acea întocmire sufletească ce a deosebit-o de ceilalți și a făcut-o slăvită în întreaga lume creștină.⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.